

УДК 633.3:636.084

Пальчик К. О., студент 4-го курсу агробіологічного факультету
Науковий керівник – канд. с-г. наук, доцент кафедри кормовиробництва, меліорації і метеорології
Ковбасюк П. У.
Національний університет біоресурсів і природокористування України
e-mail: kafedra-kormovioibnitsvo@ukr.net

ВИСОКОПОЖИВНІ КОРМОВІ БОБИ У ПОВНОЦІННІЙ ГОДІВЛІ ТВАРИН

Головним завданням сучасного кормовиробництва є вирощування високопоживних, екологічно чистих з великим вмістом білка в рослинних кормах. Однією з цінних високобілкових культур, яка містить значну кількість протеїну та багато цінних речовин є кормові боби.

На кормові цілі вирощують їх в багатьох країнах, а в Україні площині під ними, на жаль, не значні. Кормові боби характеризуються цінними показниками і мають велике значення в інтенсифікації кормовиробництва та годівлі тварин. В 100 кг насіння міститься 128 кормових одиниць, а на кожну кормову одиницю припадає 210–220 г перетравного протеїну. У сухій масі зерна міститься 25–35 % білка, 48–55 % крохмалю, 1,5–1,8 % жиру, багато незамінних амінокислот та вітамінів. У суміші зі злаковими видами вони забезпечують цінну кормову масу для заготівлі різних видів кормів. Крім того, цінним кормом, який містить 8–9 % білка є солома та половина. Доведено, що при згодовуванні кормових бобів і сумішок з ними надій молока і його жирність збільшуються на 10 % та більше.

Високі врожаї зерна та зеленої маси культури забезпечуються при послідовному виконанні всіх елементів технології. Найбільш придатними для кормових бобів є родючі ґрунти зі значною кількістю гумусу (не менше 3–3,5 %). Менш придатними ґрунтами для кормових бобів є су-

піщані, які містять мало органічних речовин та гумусу, дуже кислі, заболочені, важкі, щільні (з об'ємною масою більше 1,3 г/см³). Кращими попередниками є картопля, буряки, просапні, овочеві культури, однорічні бобово-злакові травосуміші, льон, зеленні культури. Культура вимагає ретельного обробітку ґрунту і передбачає лущення стерні та глибоку зяблеву оранку (не менше 25–27 см). Перед сівбою проводять боронування і культивацію на глибину 10–12 см. Високі врожаї культура забезпечує при внесенні добрив. Фосфорно-калійні добрива вносять під зяблеву оранку з розрахунком 60–90 кг діючої речовини, а азотні рано навесні під культивацію в кількості 20–30 кг/га.

Високі врожаї забезпечуються при ранніх строках сівби. Сіють кормові боби широкорядним (45 см) та звичайним рядковим способом (15 см). Після висіву культури і сумішок з нею обов'язково проводять коткування.

З ціллю одержання збалансованих кормів їх висівають не в чистих посівах, а в суміші зі злаковими видами. Такий спосіб сівби забезпечує високу врожайність збалансованого зеленого корму.

Подальші дослідження слід зосередити на вивченні сучасних технологій щодо підвищення врожаю кормових бобів у сумішках з іншими культурами.

УДК 631.1:634.1./7

Панасенко Г. В., канд. екон. наук, вчений секретар
Інституту помології ім. Л. П. Симиренка НААН України
e-mail: mliivis@ukr.net

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В САДІВНИЦТВІ УКРАЇНИ

Садівництво України характеризується низькою продуктивністю насаджень і ефективністю виробництва плодів і ягід. Для підйому галузі вирішальне значення має інноваційна діяльність, яка охоплює наукові дослідження й розробки та використання нововведень у виробництві. Тому проблема вдосконалення організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності в садівництві є особливо актуальною.

Організаційно-економічний механізм інноваційної діяльності в садівництві – це система організаційних і економічних форм та методів ство-

рення і освоєння у виробництві нових сортів плодових і ягідних культур, технологій вирощування садівного матеріалу та виробництва плодів і ягід. Перші стадії інноваційного процесу – дослідження й розробки – виконуються у наукових установах, а освоєння інновацій здійснюється безпосередньо в сільськогосподарських підприємствах. Необхідно врахувати також специфіку біологічних об'єктів досліджень. Життєвий цикл інновацій у садівництві становить десятки років, тому дуже важливо передбачувати майбутній розвиток галузі й результати досліджень.